

K.N.GOV'T ARTS COLLEGE (W) AUTONOMOUS, THANJAVUR - 7

III B.A- HISTORY

SUB.CODE - 18K5H12

HISTORY OF RUSSIA UPTO 1991 CE

UNIT : III, IV , V

இரண்டாம் நிக்கோலஸ் - 1894 -1917

இரண்டாம் நிக்கோலஸ் ரஷ்யாவின் கடைசி பேரரசர் ஆவார். கி.பி. 1894 நவம்பர் 1 முதல் 1917 மார்ச் 15 ஆம் தேதி கட்டாயமாக பதவி விலகும் வரை ஆட்சி செய்தார். இவரோடு சார் மன்னர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியைக் கண்டது . ரஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தின் உலகின் மிகப் பெரிய சக்திகளில் ஒன்றிலிருந்து பொருளாதார மற்றும் இராணுவ சரிவு வரை. கோடீன்கா சோகம், யூத எதிர்ப்பு படு கொலைகள், இரத்தக்களரி ஞாயிறு, 1905 ரஷ்ய புரட்சியை வன் முறையில் அடக்குதல், அரசியல் எதிரிகளின் மரண தண்டனை மற்றும் அவரது பொறுப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக அவரது அரசியல் விரோதிகளால் அவருக்கு நிக்கோலஸ் தி ப்ளடி அல்லது வைல் நிக்கோலஸ் என்ற புனைப் பெயர் வழங்கப்பட்டது.

ரஷியா-ஜப்பானிய போர் 1904-1905

சோவியத் வரலாற்றாசிரியர்கள் நிக்கோலஸை ஒரு பலவீனமான மற்றும் திறமையற்ற தலைவராக சித்தரிக்கின்றனர் , அதன் முடிவுகள் இராணுவ தோல்விகளுக்கும் அவரது மில்லியன் கணக்கான குடிமக்களின் மரணங்களுக்கும் வழிவகுத்தன.

கி.பி.1904-1905 ரஷ்யா-ஜப்பானிய போரில் ரஷ்யா தோற்கடிக்கப் பட்டது, இது சுஷிமா போரில் ரஷ்ய பால்டிக் கடற்படையை அழித்தது , மஞ்சூரியா மற்றும் கொரியா மீது ரஷ்ய செல்வாக்கை இழந்தது மற்றும் ஜப்பானியர்கள் தெற்கு சகலின் தீவை இணைத்தனர். மத்திய கிழக்கில் செல்வாக்கைப் பெறுவதற்கான ஜேர்மன் பேரரசின் முயற்சிகளை எதிர்கொள்ள ஆங்கிலோ-ரஷ்ய நுழைவு வடிவமைக்கப்பட்டது , ஆனால் இது ரஷ்யாவிற்கும் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கும் இடையிலான மோதலின் பெரும் விளையாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது. முதல் உலகப் போரை (1914-1918) தடுப்பதற்கான அனைத்து ரஷ்ய இராஜதந்திர முயற் சிகளும் தோல்வியடைந்தபோது, நிக்கோலஸ் 1914 ஜூலை 30 அன்று ரஷ்ய அணிதிரட்டலுக்கு ஒப்புதல் அளித்தார் . இது 1914 ஆகஸ்ட் 1 ஆம் தேதி ரஷ்யாவுக்கு எதிராக போரை அறிவிக்க ஜேர்மனிக்கு முறையான காரணங்களை வழங்கியது. 3.3 மில்லியன் ரஷ்யர்கள் கொல்லப்பட்டனர் முதல் உலகப் போர். இம்பீரியல் ரஷ்ய இராணுவத்தின் கடுமையான இழப்புகள் யுத்த முயற்சிகளை உயர் கட்டளையின் திறமையற்ற மேலாண்மை , மற்றும் வீட்டு முன்புறத்தில் உணவு மற்றும் பொருட்கள் இல்லாதது ஆகியவை ரோமானோவ் மாளிகையின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணங்களாகும். 1917 பிப்ரவரி புரட்சியைத் தொடர்ந்து , நிக்கோலஸ் தனக்கும் அவ ரது மகனுக்கும் சரேவிச் அலெக்ஸி நிகோலாயிவிச் சார்பாக விலகினார். 1917 ஆம் ஆண்டு கோடையின் பிற்பகுதியில் அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு டொபோல் ஸ்க்கு மாற்றப்பட்டனர். ஏப்ரல் 30, 1918 இல், நிக்கோலஸ், அலெக் ஸாண்ட்ரா மற்றும் அவர்களின் மகள் மரியா ஆகியோர் எகடெ ரின்பர்க்கில் உள்ள உள்ளூர் யூரல் சோவியத் கவுன்சிலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர் (பின்னர் சோவியத் காலத்தில் ஸ்வெர்ட் லோவ்ஸ்க் என பெயர் மாற்றப்பட்டது) மீதமுள்ள கைதிகள் மே 23 அன்று தொடர்ந்தனர். நிக்கோலஸும் அவரது குடும்பத்தினரும் 1918 ஜூலை 16/17 இரவு அவர்களின் போல்ஷிவிக் காவலர்களால் கொலை செய்யப்பட்டனர். ஏகாதிபத்திய குடும்பத்தின் எச்சங்கள் பின்னர் புனித பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் 80 ஆண்டுகளில் விரிவானமாநில மற்றும் தேவாலய விழாவுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, வெளியேற்றப்பட்டு, அடையாளம் காணப்பட்டு மீண்டும் குறுக்கிடப்பட்டன. பின்னர் 17 ஜூலை 1918 இல். 1918 ஆம் ஆண்டில் , நிக்கோலஸ், அவரது மனைவி மற்றும் அவர்களது குழந்தைகள் நியூயார்க் நகரத்தில் ரஷ்யாவிற்கு வெளியே ரஷ்ய ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச் தியாகிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டனர். ஆகஸ்ட் 15, 2000 அன்று, ரஷ்ய ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச்சால் அவர்கள் பேரார்வம் கொண்டவர்களாக நியமிக்கப் பட்டனர், கிறிஸ்துவைப் போன்ற மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் விசுவாசிகளை நினைவுகூர்கின்றனர். இம்பீரியல் ரஷ்யாவின் கடைசி பேரரசர் (தரவரிசை

1894 - 1917). மூன்றாம் அலெக்சாண்டரின் குழந்தை. கிரீடம் இளவரசர் 1891 இன் போது நான் ஜப்பானுக்கு வந்து ஓட்சு சம்பவத்தை சந்தித்தேன். ஆட் சியின் தொடக்கத் திலிருந்து சமூக நிலைமை அமைதி யின்மை, ஆனால் கொடுங்கோன்மை அரசியல் மயமாக்கப்பட்டது. பேரரசி மற்றும் ரஸ் புடினின் செல்வாக்கு வலுவாக இருந்தது. இது தூர கிழக்கிற்கு முன்னேற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்த போதிலும், அது ரஷிய-ஜப்பானிய போரினால் இழந்து ரஷ்ய புரட்சியை (1 ஸ்டம்ப்) அழைத்தது, இரத்த ஞாயிறு சம்பவம். ரஷ்ய புரட்சிக்கான முதல் உலகப் போர் (2 வது) முடிவடைந்ததால், 1917 இல் திரும்பப் பெற்றது, எகடெரின்பர்க் பேயின் போது குடும் பத்துடன் தூக்கிலிடப்பட்டது.

ரஷியப் புரட்சி 1917

ரஷியப் புரட்சி 1917 என்பது, உருசியாவில் 1917 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற இரண்டு மக்கள் புரட்சிகளையும், அது தொடர்பான நிகழ்வுகளையும் குறிக்கும். இப்புரட்சிகள் உருசியப் பேரரசு சமூக இயல்புகளை மாற்றியதுடன், ரஷ்ய அரசையும் மாற்றியமைத்தன. சாரிய சர்வாதிகாரம் அகற்றப்பட்டு சோவியத் ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டது. இது பெட்ரோகிராட் நகரை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்தது. தற்போது இந்நகரம் லெனின்கிராட் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

உழவர்களின் அடிப்படைக் கோட்பாடாக நம்பப்பட்டது, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்பதாகும். அதே சமயத்தில் உழவர்களின் வாழ்க்கை முறையானது தொடர்ந்து மாற்றம் பெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த வகையான மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு விவசாயிகள் பலர் கிராமங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வருவதும் முக்கியக் காரணமாக அமைகின்றது.

மேலும் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள கலாச்சாரங்கள் கிராமங்களுக்கு ஊடகம், பொருட்கள் வாயிலாகச் சென்று சேர்ந்ததும் இதன் முக்கியக் காரணமாக அமைந்தது.

மேலும் தொழிலாளர்களின் இந்த அதிருப்திக்குப் பல நியாயமான காரணங்களும் இருந்தன.

- சுகாதாரமின்மை
- அதிக நேரம் வேலை செய்தல்
- பாதுகாப்பு இன்மை
- நோய்த்தொற்று மற்றும் இறப்பு
- கடுமையான விதிகள்
- குறைவான கூலி

- வசதியான நகர வாழ்க்கை ஆகியவைகள் மிக முக்கியமான காரணங்களாக அமைந்தன.
- 1917 ஆம் ஆண்டின் பிப்ரவரி மாதத்தில் முதலாளித்துவப் புரட்சி நடைபெற்றது. இதன் இறுதியில் டூமாவின் உறுப்பினர்கள் நாட்டின் கட்டுப் பாட்டைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு ரஷ்ய இடைக்கால அரசு சொன்றை அமைத்தனர். சாரின் படைத் தலைவர்கள் புரட்சியை அடக் குவதற்கான வழிகள் எதுவும் இல்லையென உணர்ந்து கொண்டனர். கடைசி சார் மன்னரான இரண்டாம் நிக்கலாஸ் தனது பதவியைத் துறந்தார்.
- சோவியத்துக்கள் எனப்பட்ட தொழிலாளர் சபைகள் , தீவிர சமூகவுடமைப் பிரிவினரால் வழிநடத்தப்பட்டது. இவர்கள் தொடக்கத்தில் புதிய அரசை ஏற்றுக்கொண்ட போதும் , அரசில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கான சிறப்புரிமைகளைக் கோரி வந்தனர். இது இரட்டை அதிகார நிலையை உருவாக்கியது. இடைக்கால அரசு அரசு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்க , தேசிய அளவில் பெரிய வலையமைப்பைக் கொண்டிருந்த சோவியத் துக்கள் பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்த வகுப்பினரதும் இடது சாரி களினதும் ஆதரவைப் பெற்று வலுவுடன் இருந்தது.

1918-1920 வரை நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போர்

- இடைக்கால அரசு போரைத் தொடர விரும்பியது. போல்செவிக்குகளும், இடதுசாரியினரும் போரைக் கைவிட விரும்பினர். போல்செவிக்குகள் தொழிலாளர் படையைச் செங்காவலராக மாற்றி அமைத்தனர். 1922 இல் சோவியத் ஒன்றியம் உருவானது. இது அக்டோபர் புரட்சி அல்லது 25 ஆம் நாள் எழுச்சி என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இது நவம்பர் புரட்சி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பிப்ரவரி புரட்சி

- பிப்ரவரி மாத தொடக்கத்தில் , பெட்ரோகி ராட் தொழிலாளர் கள் வேலை நிறுத்தங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டனர். மார்ச் 7 அன்று பெட்ரோகோவின் மிகப்பெரிய தொழிற்சாலையான புட்டில்லோவில் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஒரு வேலைநிறுத்தத்தை அறிவித்தனர். அதற்கு அடுத்த நாள் பல்வேறு கூட்டங்கள் மற்றும் பேரணிகள் ஆகியவை அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளுக்காகக் கூடினர். ஆனால் இது படிப்படியாக அரசியல் கூட்டமாக மாறியது . இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஐம்பதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் ஈடுபட்டனர். பெட்ரோகிராடில் உள்ள பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் செயல்படாமல் இருந்தது.

ரஷிய -ஜப்பானிய போர் 1904-1905

ரஷிய-ஜப்பானியப் போர் 1904 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26 ஆம் தேதி தொடங்கியது. இந்த தாக்குதலின் விளைவாக , ரஷ்ய படைப்பிரிவின் மிக சக்திவாய்ந்த கப்பல்கள் முடக்கப்பட்டன. யுத்த பிரகடனம் பிப்ரவரி 10 அன்று மட்டுமே நடந்தது.

ருஸ்ஸோ-ஜப்பானியப் போருக்கு மிக முக்கியமான காரணம் ரஷ்யாவை கிழக்கே விரிவாக்கியது. இருப்பினும், உடனடி காரணம் முன்னர் ஜப்பானால் கைப்பற்றப்பட்ட லியாடோங் தீபகற்பத்தை இணைத்தது. இது இராணுவ சீர்திருத்தத்தையும் ஜப்பானின் இராணுவமயமாக்கலையும் தூண்டியது.

ரஷ்ய-ஜப்பானியப் போரின் தொடக்கத்தில் ரஷ்ய சமுதாயத்தின் எதிர்வினை சுருக்கமாக பின்வருமாறு கூறலாம்: ஜப்பானின் நடவடிக்கைகள் ரஷ்ய சமுதாயத்தை சீற்றப்படுத்தின. சர்வதேச சமூகம் வித்தியாசமாக நடந்துகொண்டது. இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கா ஜப்பானிய சார்பு நிலைப்பாட்டை எடுத்தன. பத்திரிகைகளின் தொனி தெளிவாக ரஷ்ய எதிர்ப்பு. அந்த நேரத்தில் ரஷ்யாவின் நட்பு நாடாக இருந்த பிரான்ஸ் நடுநிலைமையை அறிவித்தது - ஜெர்மனியை வலுப்படுத்துவதைத் தடுக்க ரஷ்யாவுடன் ஒரு கூட்டணி அவசியம். ஆனால் , ஏப்ரல் 12 ஆம் தேதி , பிரான்ஸ் இங்கிலாந்துடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது , இதனால் ரஷ்ய-பிரெஞ்சு உறவுகள் குளிர்ச்சியடைந்தன. ரஷ்யா மீதான நட்பு நடுநிலைமையை ஜெர்மனி அறிவித்தது.

போரின் ஆரம்பத்தில் தீவிர நடவடிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், ஜப்பானியர்கள் ஆர்தர் துறைமுகத்தை கைப்பற்றத் தவறிவிட்டனர். ஆனால் , ஏற்கனவே ஆகஸ்ட் 6 ஆம்

தேதி, அவர்கள் மற்றொரு முயற்சியை மேற்கொண்டனர். ஓயாமாவின் கட்டளையின் கீழ் 45 ஆயிரம் பேர் கொண்ட இராணுவம் கோட்டையைத் தாக்க வீசியது. வலுவான எதிர்ப்பை சந்தித்ததோடு, பாதிக்கும் மேற்பட்ட வீரர்களை இழந்ததால், ஜப்பானியர்கள் ஆகஸ்ட் 11 அன்று பின்வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. டிசம்பர் 2, 1904 இல் ஜெனரல் கோண்ட்ராடென்கோ இறந்த பின்னரே இந்த கோட்டை சரணடைந்தது. போர்ட் ஆர்தர் குறைந்தது 2 மாதங்களாவது தங்கியிருக்க முடியும் என்ற போதிலும், ஸ்டெசலும் ரெய்ஸும் கோட்டையை சரணடையச் செய்வதில் கையெழுத்திட்டனர், இதன் விளைவாக ரஷ்ய கடற்படை அழிக்கப்பட்டது, 32 ஆயிரம் மக்கள் கைப்பற்றப்பட்டனர்.

1905 இன் மிக முக்கியமான நிகழ்வுகள்

முதல் உலகப் போரின் ஆரம்பம் வரை மனிதகுல வரலாற்றில் மிகப்பெரிய நிலப் போராக இருந்த முக்டன் போர் (பிப்ரவரி 5 - 24). 59 ஆயிரம் பேர் கொல்லப்பட்ட ரஷ்ய இராணுவத்தின் பின்வாங்கலுடன் இது முடிந்தது. ஜப்பானியர்களின் இழப்புகள் 80 ஆயிரம்.

சுஷிமா போர் (மே 27 - 28), இதில் ரஷ்ய விமானத்தை விட 6 மடங்கு உயர்ந்த ஜப்பானிய கடற்படை ரஷ்ய பால்டிக் படைப்பிரிவை முற்றிலுமாக அழித்தது.

போரின் போக்கு ஜப்பானுக்கு ஆதரவாக இருந்தது. இருப்பினும், அதன் பொருளாதாரம் போரினால் வடிகட்டப்பட்டது. இது சமாதானத்தை பேச்சுவார்த்தை நடத்த ஜப்பானை கட்டாயப்படுத்தியது. போர்ட்ஸ்மவுத்தில், ஆகஸ்ட் 9 அன்று, ரஷ்ய - ஜப்பானிய போரில் பங்கேற்றவர்கள் ஒரு சமாதான மாநாட்டைத் தொடங்கினர். இந்த பேச்சுவார்த்தைகள் விட்டே தலைமையிலான ரஷ்ய இராஜதந்திர தூதுக்குழுவிற்கு ஒரு தீவிர வெற்றியாக இருந்தன என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முடிவுக்கு வந்த சமாதான ஒப்பந்தம் டோக்கியோவில் எதிர்ப்புக்களைத் தூண்டியது. ஆயினும் கூட, ரஷ்ய -ஜப்பானிய போரின் விளைவுகள் நாட்டிற்கு மிகவும் உறுதியானவை. மோதலின் போது பசிபிக் கடற்படை நடைமுறையில் அழிக் கப்பட்டது. தங்கள் நாட்டை வீரமாக பாதுகாத்த வீரர்களின் 100,000 க்கும் மேற்பட்ட உயிர்களை இந்த யுத்தம் கொன்றது. கிழக்கிற்கு ரஷ்யாவின் விரிவாக்கம் நிறுத்தப்பட்டது. மேலும், தோல்வி சாரிஸ்ட் கொள்கையின் பலவீனத்தைக் காட்டியது, இது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு புரட்சிகர உணர்வுகளின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது மற்றும்

இறுதியில் 1904-1905 புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது. 1904 - 1905 ரஷ்ய-ஜப்பானிய போரில் ரஷ்யாவின் தோல்விக்கான காரணங்களில் ஒன்று. மிக முக்கியமானவை பின்வருமாறு.

கடினமான சூழ்நிலைகளில் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு ரஷ்ய இராணுவத்தின் ஆயத்தமற்ற தன்மை;

தந்தையின் நலன்களை வெளிப்படையாக காட்டிக் கொடுப்பது அல்லது பல சாரிஸ்ட் ஜெனரல்களின் நடுத்தரத்தன்மை;

இராணுவ மற்றும் பொருளாதாரத் துறைகளில் ஜப்பானின் தீவிர மேன்மை.

போர்ட்ஸ்மவுத் உடன்படிக்கை

ஜப்பான், அமெரிக்காவின் ஆதரவைப் பட்டியலிட்டு , தூரக்கிழக்கில் செல்வாக்கைப் பிரிப்பது குறித்து மாநிலங்களுடன் முன்கூட்டியே ஒப்புக் கொண்டதால் , ஒரு ஆரம்ப மற்றும் சாதகமான சமாதானத்தில் கையெழுத்திட உறுதியாக இருந்தது. குறிப்பாக , ஜப்பான் சகலின் தீவையும் , கொரியாவின் பல பிரதேசங்களையும் கைப்பற்றி , நாட்டுக்கு சொந்தமான கடலில் செல்லவும் தடை விதிக்க திட்டமிட்டது. இருப்பினும் , அத்தகைய நிபந்தனைகளை ரஷ்யா மறுத்ததால் , சமாதானம் கையெழுத்திடப்படவில்லை. எஸ். யூ விட்டேவின் வற்புறுத்தலின் பேரில் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்தன.

இழப்பீடு வழங்காத உரிமையை ரஷ்யா பாதுகாக்க முடிந்தது. ஜப்பானுக்கு பணத்தின் தேவை மிகுந்ததாகவும் , ரஷ்யாவிடம் லஞ்சம் பெற வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையிலும் இருந்தபோதிலும் , விட்டேவின் விடாமுயற்சி ஜப்பானிய அரசாங்கத்தை பணத்தை கைவிடுமாறு கட்டாயப்படுத்தியது , இல்லையெனில் போர் தொடரக்கூடும் , மேலும் இது ஜப்பானின் நிதிகளை இன்னும் அதிகமாக பாதிக்கும்.

மேலும், போர்ட்ஸ்மவுத் சமாதானத்தின்படி , ரஷ்யா ஒரு பெரிய நிலப்பகுதியை சொந்தமாக வைத்திருப்பதற்கான உரிமையைப் பாதுகாக்க முடிந்தது , மேலும்

ஐப்பானியர்கள் அங்கு இராணுவக் கோட்டைகளைக் கட்ட மாட்டார்கள் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் தெற்குப் பகுதி மட்டுமே ஐப்பானுக்குத் திரும்பியது.

பொதுவாக, ரஷ்யா போரை இழந்த போதிலும் , அது சமாதான உடன்படிக்கையின் விதிமுறைகளை கணிசமாக மென்மையாக்கி, குறைந்த இழப்புகளுடன் போரிலிருந்து வெளியேற முடிந்தது. கொரியா மற்றும் மஞ்சூரியாவின் பிராந்தியங்களில் செல்வாக்கின் கோளங்கள் பிரிக்கப்பட்டன , ஐப்பானின் நீரில் நடப்பது மற்றும் அதன் பிராந்தியங்களில் வர்த்தகம் செய்வது குறித்து ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்திடப்பட்டன. சமாதான ஒப்பந்தத்தில் இரு தரப்பினரும் கையெழுத்திட்டனர்.

மிகப்பெரிய மோதல்களில் ஒன்று 1904-1905 ரஷிய-ஐப்பானிய போர். அதற்கான காரணங்கள் கட்டுரையில் விவாதிக்கப்படும். மோதலின் விளைவாக , போர்க்கப் பல்கள், நீண்ட தூர பீரங்கிகள் மற்றும் அழிப்பவர்களின் துப்பாக்கிகள் பயன்படுத்தப் பட்டன.

இந்த போரின் சாராம்சம் என்னவென்றால் , இரண்டு போர்க்குணமிக்க பேரரசுகளில் எது தூர கிழக்கில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. ரஷ்ய பேரரசர் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் கிழக்கு ஆசியாவில் தனது அரசின் செல்வாக்கை வலுப்படுத்துவது தனது முதன்மை பணியாக கருதினார். அதே நேரத்தில் , ஐப்பானின் பேரரசர் மீஜி கொரியா மீது முழுமையான கட்டுப்பாட்டைப் பெற முயன்றார். போர் தவிர்க்க முடியாததாக மாறியது.

மோதலின் பின்னணி

1904-1905 ஆம் ஆண்டின் ருஸ்ஸோ-ஐப்பானியப் போர் (காரணங்கள் தூர கிழக்கு நாடுகளுடன் தொடர்புடையவை) உடனடியாகத் தொடங்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. அவளுக்கு அவளுடைய சொந்த முன்நிபந்தனைகள் இருந்தன.

மத்திய ஆசியாவில் ரஷ்யா ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் பெர்சியாவின் எல்லைக்கு முன்னேறியது, இது கிரேட் பிரிட்டனின் நலன்களை பாதித்தது. இந்த திசையில் விரிவாக்க முடியாமல் , பேரரசு கிழக்கு நோக்கி மாறியது. சீனா இருந்தது , அபின் போர்களில் முழுமையான சோர்வு காரணமாக , தனது பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியை

ரஷ்யாவிற்கு மாற்ற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆகவே , ப்ரிமோரி (நவீன விளாடிவோஸ்டாக்கின் பிரதேசம்), குரில் தீவுகள் , ஓரளவு சாகலின் தீவின் கட்டுப் பாட்டை அவள் பெற்றாள். தொலைதூர எல்லைகளை இணைக்க , டிரான்ஸ்-சைபீரிய ரயில்வே உருவாக்கப்பட்டது , இது ரயில் பாதையில் செல்லியாபின்ஸ்க் மற்றும் விளாடிவோஸ்டாக் இடையே தகவல்தொடர்புகளை வழங்கியது. இரயில் பாதையைத் தவிர, போர்ட் ஆர்தர் வழியாக பனி இல்லாத மஞ்சள் கடலில் வர்த்தகம் செய்ய ரஷ்யா திட்டமிட்டது.

அதே நேரத்தில், ஜப்பான் அதன் சொந்த மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. ஆட்சிக்கு வந்த தும், பேரரசர் மீஜி சுய தனிமைப்படுத்தும் கொள்கையை நிறுத்தி , அரசை நவீனப் படுத்தத் தொடங்கினார். அவரது சீர்திருத்தங்கள் அனைத்தும் மிகவும் வெற்றி கரமாக இருந்தன, அவை தொடங்கி கால் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் , பேரரசு மற்ற மாநிலங்க ளுக்கு இராணுவ விரிவாக்கம் குறித்து தீவிரமாக சிந்திக்க முடிந்தது. அதன் முதல் இலக்குகள் சீனா மற்றும் கொரியா. சீனாவுக்கு எதிரான ஜப்பானின் வெற்றி, 1895 இல் கொரியா, தைவான் தீவு மற்றும் பிற நிலங்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற அனும தித்தது.

கிழக்கு ஆசியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக இரண்டு சக்திவாய்ந்த பேரரசுக ளுக்கு இடையே ஒரு மோதல் உருவாகிறது. இதன் விளைவாக 1904-1905 ரஷிய - ஜப்பானிய போர் நடந்தது.

முதல் உலகப் போரில் ரஷியா

முதல் உலகப்போருக்கான காரணங்களும் போக்கும் விளைவுகளும்

ஐரோப்பிய நாடுகளின் அணி சேர்க்கைகளும் எதிர் அணி சேர்க்கைகளும் 1900இல் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளில் ஐந்து அரசுகள், இரண்டு ஆயுதமேந்திய முகாம்களாகப் பிரிந்தன. ஒரு முகாம் மையநாடுகளான ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, இத்தாலி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. பிஸ்மார்க்கின் வழிகாட்டுதலில் அவை 1882இல் மூவர் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டன. இதன்படி ஜெர்மனியும் ஆஸ்திரியாவும் பரஸ்பரம் உதவிகள் செய்துகொள்ளும். மற்றொரு முகாமில் பிரான்சும் ரஷ்யாவும் அங்கம் வகித்தன. 1894இல் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இவ்விரு நாடுகளில் ஏதாவதொன்று ஜெர்மனியால் தாக்கப்படும்பட்சத்தில் பரஸ்பரம் துணைநிற்கும் என உறுதிசெய்யப்பட்டது. இப்படியாக இங்கிலாந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. தன்னுடைய தனித்திருத்தலிலிருந்து வெளிவரும் பொருட்டு இங்கிலாந்து இருமுறை ஜெர்மனியை அணுகித் தோல்வி கண்டது. ரஷ்யாவின் மீதான ஜப்பானின் பகைமை அதிகமான போது பிரான்ஸ் ரஷ்யாவின் நட்புநாடாக இருந்ததால் ஜப்பான் இங்கிலாந்துடன் இணைய விரும்பியது (1902). ஆங்கிலோ-ஜப்பான் உடன்படிக்கை பிரான்சை இங்கிலாந்து தோடு உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளத் தூண்டியது. அதன் மூலம் மொராக்கோ, எகிப்து ஆகிய காலனிகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்பியது. இதன் விளைவாக 1904இல் இருநாடுகளிடையே நட்புறவு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மொராக்கோவில் பிரான்சு சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்படும் பட்சத்தில் எகிப்தை இங்கிலாந்து கைப்பற்றியதை அங்கீகரிக்க பிரான்ஸ் உடன்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பாரசீகம், ஆப்கானிஸ்தான், திபெத் தொடர்பாக ரஷ்யாவுடன் இங்கிலாந்து ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டது. இவ்வாறு இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய மூவரைக் கொண்ட மூவர் கூட்டு உருவாக்கப்பட்டது.

உடனடிக் காரணங்கள்

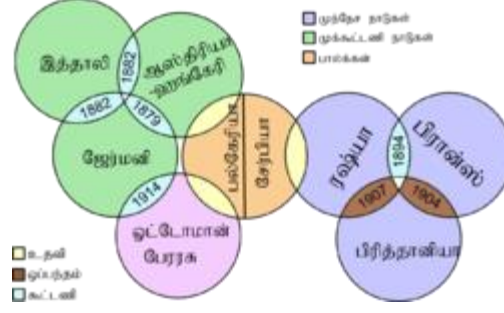
ஆஸ்திரியா நாட்டுப் பட்டத்து இளவரசரான பிரான்சிஸ் பெர்டினாண்டும், அவருடைய மனைவியும் காரில் சென்ற போது (1914 சூன் 28) சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது போர் தொடங்குவதற்கான உடனடிக் காரணம் ஆயிற்று. சுட்டவன் , காவரீலோ பிரின்சிப்,செர்பியா நாட்டைச் சேர்ந்தவன். இதன் காரணமாகப் பழிவாங்கும் நோக்குடன், செர்பிய இராச்சியத்தின் மீது ஆஸ்திரியா படையெடுத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து பல கூட்டணிகள் உருவாயின. பல ஐரோப்பிய நாடுகள் பேரரசு எல்லைகள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் இருந்ததால் விரைவிலேயே போர் உலகம் முழுவதற்கும் விரிவடைந்தது.

போரின் போக்கு

போரின் போக்கு இரண்டு போரிடும் முகாம்கள் மைய நாடுகள் போரிடும் நாடுகள் இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்திருந்தன. மைய நாடுகள் அணியில் ஜெர்மனி , ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, துருக்கி, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகள் அங்கம் வகித்தன. தொடக்கத்தில் ஜெர்மனியோடும் ஆஸ்திரியாவோடும் அணிவகுத்திருந்த இத்தாலி பின்னர் விலகியது. டிரன்டினோ நகர் வடகிழக்கு இத்தாலியில் அமைந்திருந்தது. ஆனால் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி அரசின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த , இத்தாலிய மக்கள் அதிகம் வாழும் டிரன்டினோ எனும் நகரை மீட்க இத்தாலி மேற்கொண்ட முயற்சியை ஜெர்மனி ஆதரிக்கவில்லை என்பதே இத்தாலியின் விலகலுக்குக் காரணமாகும். அதனால் போர் வெடித்தபோது இத்தாலி நடுநிலமை வகித்தது. ஆனால் வடகிழக்கிலுள்ள பகுதியைப் பெறவேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் போரில் கலந்துகொள்ள முடிவுசெய்தது. 1915 ஏப்ரலில் பிரான்ஸ் , இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகியவற்றிக்கிடையே லண்டனில் ரகசிய ஒப்பந்தமொன்று கையெழுத்தாயிற்று. அதன்படி போருக்குப் பின்னர் தான் விரும்பிய பகுதி தனக்கு வழங்கப்படும் என்பதன் அடிப்படையில் இத்தாலி மையநாடுகளுக்கு எதிராகப் போரில் பங்கேற்கச் இசைந்தது. நேசநாடுகள் மையநாடுகளை எதிர்த்த நேசநாடுகள் ரஷ்யா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், இத்தாலி, அமெரிக்கா, பெல்ஜியம் ருமேனியா, செர்பியா, கிரீஸ் ஆகிய ஒன்பது நாடுகளாகும். ருமேனியாவும் கிரீஸும் முறையே 1916, 1917 ஆகிய ஆண்டுகளில் மைய நாடுகளுக்கு எதிராகப் போர் அறிவிப்புச்செய்தன. ஆனால் அவை இப்போரில் சிறிதளவே பங்கேற்றன. பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் தங்கள் நாடு நடுநிலைவகிக்க வேண்டுமென விரும்பியதால் அமெரிக்கா முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நேசநாடுகளுக்குத் தார்மீக ஆதரவை நல்கியதோடு இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சுக்கும் பெருமளவில் பொருளுதவ வழங்கியது.

கிழக்குமுனை அல்லது ரஷ்யமுனைப்போர்

கிழக்கு முனையில் ரஷ்யப் படைகள் ஆஸ்திரியப் படைகளை மீண்டும் மீண்டும் தோற்கடித்தன. அதே சமயம் ரஷ்யப் படைகள் ஜெர்மன் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ரஷ்ய ராணுவம் மோசமாகப் பயிற்று விக்கப்பட்டிருந்ததாலும் போதுமான போர்த்தளவாட முன்னேற் பாடுகள் இல்லாமலிருந்ததாலும் பெருமளவு இழப்பைச் சந்தித்தது. 1917இல் சார் மன்னருடைய ஆட்சி மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் மூலமாகத் தூக்கி வீசப்பட்டது. ரஷ்யாவிற்கு அமைதி தேவைப்பட்டதால் ஜெர்மனியோடு 1918 மார்ச் 3ஆம் நாள் பிரேஸ்ட்-லிடோவ்ஸ்க் உடன் படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுப் போரிலிருந்து விலகியது. இதன் பின்னர் ஜெர்மனியின்நிலை மேலும் வலுவடைந்தது. நேசநாடுகள் போரில் தோற்றுப்போகும் எனத் தெரிந்தது. இருந்தபோதிலும் அவர் களுக்கு உதவிடக் களமிறங்கிய அமெரிக்கா ஜெர்மனியை ஒடுக்குவதில் இறுதியான தீர்மானமான பாத்திரத்தை வகித்தது.

வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கை

போர்நிறுத்தமும் வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும் சிறப்பான முயற்சி களை மேற்கொண்ட போதிலும் எதிர்த்து நிற்க இயலாத நிலையில் ஜெர்மனி இறுதியில் 1918 நவம்பரில் சரணடைந்த. போர் நிறுத்தம் நவம் பர் 11 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஜெர்மானிய அரசர் கெய்சர் வில் லியம் பதவி விலகியதைத் தொடர்ந்து ஜெர்மனியில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடியின் காரணமாக ஜெர்மனி கடுமையான நிபந்தனைகளை ஒத்துக்கொள்ளும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு, போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் 1919 ஜனவரி மாதம் தொடங்கியது. உட்ரோவில்சன் (அமெரிக்க அதிபர்), லாயிட் ஜார்ஜ் (இங்கிலாந்துப் பிரதமர்), கிளமென்சோ (பிரான்சின் பிரதமர்)

ஆகிய மூவரும் கலந் தாய்வில் முக்கியப் பங்குவகித்தனர். மற்றுமொரு போரைச் சந்திக்க நேரிடும் என்ற அச்சத்தில் ஜெர்மனிய அரசு உடன்படிக்கையை ஒத்துக்கொள்ளும்படி நிர்பந்திக்கப்பட்டது. 1919 ஜூன் 28ஆம் நாள் அமைதி உடன் படிக்கை வெர்செல்ஸ் கண்ணாடி மாளிகையில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

உடன்படிக்கையின் சரத்துக்கள்

1. போரைத் தொடங்கிய குற்றத்தைச் செய்தது ஜெர்மனி என்பதால் போர் இழப்புகளுக்கு ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்கவேண்டும். இழப் பீட்டுத் தொகையை முடிவு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழு அதை 6600 மில்லியன் பவுண்டு எனவும், அப்பணம் சில தவணை களில் செலுத்தப்படவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தது. மைய நாடுகள் அனைத்தும் போர் இழப்பீட்டுத்தொகையை வழங்க வலியுறுத்தப் பட்டன.
2. ஜெர்மன் படை 1,00,000 வீரர்களை மட்டுமே கொண்டதாக அளவில் சுருக்கப்பட்டது. சிறிய கப்பற்படையொன்றை மட்டுமே வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. நீர்முழுகிக் கப்பல்களையும் போர் விமானங்களையும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.
3. ஆஸ்திரியா, ஜெர்மனி ஆகிய இரண்டின் ஒருங்கிணைப்பு தடை செய்யப்பட்டது. ஆஸ்திரியாவின் சுதந்திரத்தை ஜெர்மனி அங்கீகரிக்கவும் மதிக்கவும் வேண்டும்.
4. ஜெர்மனி கடல்கடந்த தனது காலனிகள் மீதான உரிமைகளையும் நேசநாடுகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. ஜெர்மனியின் அனைத்துக் காலனிகளும் பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பாதுகாப்பு நாடுகளாக ஆக்கப்பட்டன.
5. ரஷ்யாவுடன் செய்துகொள்ளப்பட்ட பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கையையும் பல்கேரியாவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட புகாரெஸ்ட் உடன்படிக்கையையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள ஜெர்மனி வற்புறுத்தப்பட்டது.
6. அல்சேஸ்-லொரைன் பகுதிகள் பிரான்சுக்குத்திருப்பித் தரப்பட்டன.
7. முன்னர் ரஷ்யாவின் பகுதிகளாக இருந்த பின்லாந்து, எஸ்தோனியா, லாட்வியா, லிதுவேனியா ஆகியன சுதந்திரநாடுகளாகச் செயல்படும்.

8. வடக்கு ஷ்லெஸ்விக் டென்மார்க்கிற்கும் சிறிய மாவட்டங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும் வழங்கப்பட்டன. 9. போலந்து மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது. அந்நாடு பால்டிக் கடலை அடைவதற்காக ஜெர்மனிக்குச் சொந்தமான டான்சிக் துறைமுகம் உள்ளிட்ட ஒரு பகுதியும் தரப்பட்டது. பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் டான்சிக் துறைமுகம் சுதந்திரநகரமாகச் செயல்படும் என்றும் அறிவிக்கப் பட்டது.

முதல் உலகப்போரின் விளைவுகள்

முதல் உலகப்போர், ஐரோப்பிய சமூக மற்றும் அரசியல் ஆகியவற்றின் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கட்டாய ராணுவ சேவை மூலமாகவும், வான்வழித்தாக்குதல்கள் மூலமாகவும் கடந்த காலங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான மக்களைப் போரில் பங்கேற்கச் செய்து அதிகமான பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தியது. இதற்கு முந்தைய நூற்றாண்டு முழுவதிலுமாக, நெப்போலியியப் போர்களில் தொடங்கி பால்கன் போர்கள் (1912-1913) முடிய, ஐரோப்பா 4.5 மில்லியனுக்குச் சற்று குறைவான எண்ணிக்கையில் உயிரிழப்பு ஏற்பட்டது.

தற்போது நான்கு ஆண்டுகளில் 8 மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். அதைப் போன்று இரண்டு மடங்கு மக்கள் காயமடைந்தனர். பலர் வாழ்நாள் முழுவதும் செயல்பட இயலாதவர்கள் ஆயினர். இதனைத் தொடர்ந்து 1918இல் இன்ஃப்ளூயன்ஸா (influenza) நோயினால் பல மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். இதன்விளைவாக அனைத்து நாடுகளிலும் ஆண் பெண் எண்ணிக்கையில் சமநிலை குலைந்து ஆண்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. போர்வீரர்கள் பொதுமக்களைக் காட்டிலும் உயரிய நிலையில் வைக்கப்பட்டனர். போர் வெறியைத் தூண்டும் பிரச்சாரங்களும் தேசகௌரவமும் பொது வெளியில் மைய இடத்தைப் பெற்றன. அரசு நிர்வாகத்தில் சர்வாதிகார ஆட்சிமுறைக்கான பெரும் ஆதரவு பொதுமக்களிடையே பெருகத் தொடங்கியது. முதல் உலகப் போரும் அதன் பின்விளைவுகளும் வரலாற்றில் அனைத்தையும் புரட்டிப்போட்ட காலமாக அமைந்தது. அவையனைத்திலும் கருத்தைக் கவர்வதாக அமைந்தது U.S.S.R அல்லது ஐக்கிய சோசலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசுகள் என்றழைக்கப்பட்ட சோவியத் ரஷ்யாவின் எழுச்சியும் அதன் ஒருங்கிணைப்புமாகும். மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அனுபவித்த துயரங்களிலிருந்து தப்பிய அமெரிக்கா, போருக்குப் பின்னர் வந்த காலங்களில் மிகவிரைவாக வளர்ச்சி பெற்றது. கடன்பட்ட ஒரு நாடாகப் போரில் நுழைந்த அமெரிக்கா போருக்குப் பின்னர் உலகத்திற்கே கடன் கொடுக்கும் நாடாக மேலெ

முந்தது. இக்கால கட்டத்தின் மற்றொரு முதன்மையான நிகழ்வு காலனி நாடுகளின் முழுமையான விழிப்புணர்வும், விடுதலை பெறுவதற்காக அவை மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளுமாகும். ஆசியா , ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த இவ்வனைத்து நாடுகளிலும் மேலை ஏகாதி பத்தியத்திற்கு எதிரான வலுவான இயக்கங்களும் சில இடங் களில் கலகங்களும் கூட அன்றாட நிகழ்வுகள் ஆயின. துருக்கி மீண்டும் ஒரு நாடாக மறுபிறவி எடுப்பதற்கு முஸ்தபா கமால் பாட்சா வகித்த உன்னதமான பாத்திரத்திற்கு நன்றிகூறவேண்டும். கமால் பாட்சா அந்நாட்டிற்கு விடுதலையை மட்டும் பெற்றுத்தரவில்லை. அவர் துருக்கியை நவீனமயமாக்கி அதை எதிர்மறையான அங்கீகாரத்திலிருந்தும் மாற்றியமைத்தார். சுல்தானியத் திற்கும் கிலாபத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். சோவியத் யூனியனின் ஆதரவு அவருக்குப் பேருதவியாய் அமைந்தது.

விளாதிமிர் இலீச் லெனின் - 1870 - 1924

ஒரு ரஷியப் புரட்சியாளரும், போல்செவிக் கட்சியின் தலைவரும், சோவியத் ஒன்றியத்தின் முதல் அதிபரும் , மற்றும் பின்னாளில் ஜோசஃப் ஸ்டாலினால் மார்க்சியம்-லெனினியம் என்று விரிவுபடுத்தப் பட்ட லெனினியம் என்ற கோட்பாட்டின் நிறுவுனரும் ஆவார்.

குழந்தைப் பருவம்

விளாதிமிர் லெனின் 22 ஏப்ரல் 1870 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யாவில் வால்கா நதியின் கரையோரம் உள்ள சிம்பிரீஸ்க் எனும் நகரத்தில் இல்யா உல்யனாவ் - மாயா உல்யானவ் தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவருடைய இயற்பெயர்

விளாதிமிர் இலீச் உல்யானவ் என்பதாகும். அலெக்ஸாண்டர் , டிமிட்ரி என்ற சகோதரர்களும், ஆனர், மரியா, ஆல்கா என்ற சகோதரிகளும் லெனினுக்கு இருந்தனர். இல்யா உல்யனாவ் மாவட்ட கல்வி அதிகாரியாக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

இவருடைய தந்தையின் இறப்பிற்குப் பிறகு , அண்ணன் அலெக்ஸாண்டர் ஜார் மன்னனை கொல்ல முயன்றதுக்காக 1887 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 1ம் நாள் கைது செய்யப்பட்டார். அதனையடுத்து 1887 ஆம் ஆண்டு மே 8ம் நாள் ஜார் மன்னரின் காவல்துறையால் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டு உயிரிழந்தார்.

பல்கலைக்கழகம் மற்றும் அரசியல் தீவிரவாதம் :1887-1893

கார்ல் மார்க்ஸ் (இடது) மற்றும் பிரெட்ரிக் ஏங்கல்ஸ் (வலது) கோட்பாடுகளில் லெனின் தனது சகோதரர் போல் ஆர்வம் கொண்டார்

1887 ஆம் ஆண்டு கசான் பல்கலைக் கழகத்தில் லெனின் சேர்ந்தார் , அப்பொழுது அன்னையுடன் சில்பர்க் நகரில் ஒரு வாடகை வீட்டில் தங்கினார். அங்கு தனது சகோதரர் அலெக்ஸாண்டரைப் போல தீவிரமான கருத்துகளை உடைய லாசர் போகோராக் (Lazar Bogoraz) உடன் சந்திப்பு நேர்ந்தது. லாசர் மக்கள் சுதந்திர கட்சி என்ற உழைப்பாளர்களின் நலன் சார்ந்த இடதுசாரி அமைப்பினை ஏற்படுத்தி யிருந்தவர். லெனின் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டப்படிப்பினை படித்தார். அப்பொழுது மாணவர்களுடன் இணைந்து போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார், இதனால் காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டார். பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு படிப்பு தர மறுத்தது. இதனையடுத்து லெனின் தானே சட்டப்படிப்பினை ஒன்றரை வருடத்தில் படித்து தேர்ந்ததாக கூறப்படுகிறது.

தொழிலாளர் விடுதலை இயக்கம் என்பதை தொடங்கி ரஷ்யாவில் தொழிலாளர்களிடையே கார்ல் மார்க்ஸின் கொள்கைகளை பரப்புவை செய்தார். 1895-ல் கைது செய்யப்பட்டு சைபீரியாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார். அவர் விடுதலையாகி வந்தது 1900ல். ஸ்பார்க் என்ற பெயரில் நாளிதழ் ஒன்றினை தொடங்கினார். விளாதிமிர் லெனின் தன் இளமைக் காலத்தில் நடாயா கிரூப்ஸ்காயா என்ற பள்ளி ஆசிரியையை காதலித்து திருமணம் செய்துகொண்டார். இருவரையும் ஜார் அரசு சைபீரியாவிற்கு நாடுகடத்தியது.

ரஷ்யாவில் பொதுவுடமை ஆட்சியை

ரஷ்யாவில் பொதுவுடமை ஆட்சியை நிறுவுவதற்குக் காரணமாக இருந்த முக்கிய அரசியல் தலைவர் லெனின் ஆவார். இவருடைய இயற்பெயர் விளாதிமிர் இலி யீச் உலியானாவ் என்பதாகும். ஆனால் , இவருடைய புனை பெயரான "லெனின்"

என்ற பெயரிலேயே இவரை உலகம் நன்கறியும். பொதுவுடமைக் கொள்கையை நிறுவிய உலகப் புகழ்பெற்ற கார்ல் மார்க்ஸ் என்பாரின் ஆர்வம் மிக்க சீடரான லெனின், மார்க்ஸ் அவ்வப்போது கோடி காட்டிய கொள்கைகளை நடைமுறையில் தீவிரமாகச் செயற்படுத்தினார் லெனின் உருவாக்கிய பொதுவுடமைக் கொள்கை வரலாற்றில் மிகுந்த செல்வாக்கு மிக்க மாந்தர்களுள் ஒருவராக அவர் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

சைபீரியாவில் இவர் கழித்த இந்த மூன்றாண்டுக் காலம் இவருக்கு அத்துணை துயர்மிகுந்ததாக இருக்கவில்லை. அங்கு இருந்தபோதுதான் லெனின் 1898 இல் தமக்கு தோழியராக இருந்த குரூப்ஸ்காயா என்பவரை மணந்து கொண்டார். "ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவம் வளர்ந்த வரலாறு" என்ற நூலையும் அப்போது தான் எழுதினார். இவருடைய சைபீரிய வாழ்க்கை 1900 பிப்ரவரியில் முடிவடைந்தது. சில மாதங்களுக்குப் பிறகு இவர் மேற்கு ஐரோப்பாகவுக்குச் சென்றார். அங்கு இவர் ஒரு தொழில்முறைப் புரட்சி வாதியாக சுமார் 17 ஆண்டுகள் கழித்தார். அதுபோது, இவர் சார்ந்திருந்த ரஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி "போல்ஷ்விக்க்" கட்சி என்றும், "மென்ஷ்விக்க்" கட்சி என்றும் இரண்டாக உடைந்தது. லெனின் பெரிய கட்சியாக இருந்த "போல்ஷ்விக்க்" கட்சிக்குத் தலைவரானார். 1914 இல் தொடங்கிய முதல் உலகப் போர் லெனினுக்குப் பெரிய வாய்ப்புகளைத் தேடித் தந்தது. அந்தப் போரில் ரஷ்யாவுக்குப் பெருந்தோல்வி ஏற்பட்டது. பொருளாதாரத் துறையில் பேரழிவுகள் ஏற்பட்டன.

1917 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஜார் அரசு கவிழ்க்கப்பட்டது. ரஷ்யாவில் மக்களாட்சி அரசு ஏற்படலாம் என்று கூடத் தோன்றியது. ஜார் ஆட்சி வீழ்ந்த பின்னர் ரஷ்யாவில் ஜனநாயகக் கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு தற்காலிக அரசை அமைத்திருந்தன. ஆனால், அந்தக் கட்சிகளுக்கு மக்கள் ஆதரவு இல்லை என்பதையும், மக்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கும் வலிமை அக்கட்சிகளுக்கு இல்லை என்பதையும் லெனின் அறிந்து கொண்டார். கட்டுக் கோப்பும் ஒழுக்கமும் வாய்ந்த தம்முடைய பொதுவுடமைக் கட்சி எண்ணிக்கையில் சிறியதாக இருப்பினும், அது ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்கு அரிய வாய்ப்பி உருவாகியிருப்பதையும் லெனின் கண்டார். எனவே, தற்காலிக அரசை கவிழ்த்துவிட்டு பொதுவுடமை அரசை நிறுவும்படி அவர் போல்ஷ்விக்க் கட்சியினரைத் தூண்டினார். "இப்போது இல்லை யெனில் இனி எப்போதும் இல்லை" என்று கூறி அவர்களை ஊக்குவித்தார்.

ரஷிய புரட்சி

1917 ஜூலையில் நடந்த ஒரு புரட்சி முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. இந்தப் புரட்சியின் எதிரிகள் இவரை ஜெர்மன் கையாள் என்று காட்ட முயன்றனர். அதனால் இவர் முதலில் பெட்ரோகிராடு நகரில் ஒரு குடும்பத்தினருடனும், பின்னர், பின்லாந்திலும் ஒளிந்திருந்தார். பின்னர், 1917 நவம்பரில் நடந்த இரண்டாவது

புரட்சி வெற்றி பெற்றது. லெனின் தாயகம் திரும்பி , புதிய ஆட்சியின் தலைவரானார்.அரசுத் தலைவர் என்ற முறையில் லெனின் ஈவிரக்கமின்றி நடந்து கொண்டார். ஆயினும், மக்கள் நலனுக்குப் பயன்படுகின்ற கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதில் தீவிர நாட்டமுடையவராக இருந்தார். லெனின் முதலில் முழுமையான சோசலிசப் பொருளாதாரத்தை மிக விரைவாக ஏற்படுத்துவதில் தீவிரம் காட்டினார். ஆனால், இந்த முயற்சி தோல்வி கண்டபோது இவர் தமது கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டார். முதலாளித்துவமும் சோசலிசமும் இணைந்த ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரத்தை வகுத்துச் செயற்படுத்தினார். இந்தப் பொருளாதார முறையே சோவியத் ஒன்றியத்தில் பல ஆண்டுகள் வரை தொடர்ந்து நீடித்தது.

பிப்ரவரி புரட்சி

முதலாம் உலகப் போரினைத் தொடர்ந்து ரஷ்யாவில் தொழிலாளர்கள் பலரும் பாதிக்கப்பட்டனர். வறுமை, பட்டினி சூழ்ந்தது. இப் போரினை லெனின் போன்ற தலைவர்கள் கொள்ளக்காரப் போர் என்று வர்ணித்தனர். ஜார் மன்னருக்காக போராடிய தொழிலாளர்கள் தாங்கள் முதலாளிகளால் சுரண்டப்படுவதை லெனின் பிரட்சாரம் மூலம் அறிந்தனர். போரினை நிறுத்த மக்கள் அனுப்பிய மனுக்கள் ஜார் மன்னரால் நிராகரிப்பட்டதால் , 1917ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் மக்களால் இப்புரட்சி நிகழ்த்தப்பட்டு ரஷ்யாவில் மன்னராட்சி முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. இப்புரட்சியால் ரஷ்யாவின் ஆட்சியை கைப்பற்றிய மிதவாத கம்யுனிஸ்டுகள் ஜார் மன்னரையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் சுட்டுக் கொன்றார்கள். இருப்பினும் உணவுப் பற்றாக்குறை ரஷ்யாவில் நிலவி வந்தது.

லெனினின்சாதனைகள்

பொதுவுடைமை இயக்கம், மிகுந்த அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் இயக்கம் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த இயக்கத்தில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கவர் மார்க்சா, லெனினா என்பது முக்கியமில்லை. மார்க்ஸ் , லெனினுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர்; லெனின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியவர். இந்தக் காரணத்தினாலேயே மார்க்சை அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக கருதுகிறேன். எனினும் , ரஷ்யாவில் பொதுவுடைமை நிறுவுவதில் லெனினுடைய நடைமுறை அரசியல் திறமைதான் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்திருந்தது எனலாம். லெனின் இல்லாதிருந்திருந்தால், ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்புக்காக பொதுவுடைமைவாதிகள் மேலும் பல ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்திருக்கலாம்; அவர்களுக்கு வலுவான எதிர்ப்புத் தோன்றி , அவர்கள் ஆட்சியைப் பிடிக்காமலே போயிருக்கலாம், அவர் மிகக் குறுகிய காலமே ஆட்சியிலிருந்தார் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேலும் , சோவியத் ஒன்றியத்தில் தொழிலாளர் சர்வாதிகாரம் நிறுவப் பெற்றதற்கு , லெனினுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு

வந்து லெனினைவிடவும் ஈவிரக்கமின்றி ஆட்சி புரிந்த ஜோசப் ஸ்டாலினும் முக்கிய காரணமாவார். லெனின் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் கடுமையாக உழைத்தார். அவர் ஈடிணையற்ற எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார். அவர் எழுதிய நூல்கள் 55 தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. லெனின் தமது புரட்சிப் பணியில் தீவிர ஈடுபாடுடையவராக இருந்தார். அவர் தமது குடும்பத்தை நேசித்த போதிலும், அந்தக் குடும்பப் பாசம் தமது அரசியல் பணிக்கு இடையூறாக இருக்க அவர் ஒருபோதும் அனுமதித்ததில்லை. லெனின் தமது ஆயுள் முழுவதும் அடக் குமுறையை ஒழிப்பதற்குப் பாடுபட்டபோதிலும், அவருடைய சாதனைகளின் நிகர விளைவாக அமைந்தது உலகின் கணிசமான பகுதியில் தனிநபர் சுதந்திரங்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டதாகும்.

லெனினின் மரணம்

விளாதிமிர் லெனின் மீது 1918-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கி சூடு நடந்தது. அதை ஒரு ரஷ்யப் பெண் நிகழ்த்தினார். இருப்பினும் அந்நிகழ்வில் லெனின் உயிர் பிழைத்தார். லெனின் இடைவிடாமல் நீண்டகாலம் உழைத்து வந்தது, அவருடைய உடல் நலத்தைச் சீர் குலைத்தது. அதனால் 1922 மே மாதம் அவருக்குப் பக்கவாதம் ஏற்பட்டது. அவர் வேலை செய்யாமல் ஓய்வு எடுக்க வேண்டும் என மருத்துவர்கள் ஆலோசனை கூறினார்கள். அவருக்குத் திசு தடித்தல் என்னும் நோய் முற்றியது. பேச முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டது. டிசம்பரில் இவரது வலக்கையும் செயல் இழந்தது. அது முதல் முற்றிலும் செயலற்ற நிலையிலேயே இருந்த லெனின் தனது 54-ம் வயதில் 1924-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 21-ஆம் நாள் மூளை நரம்பு வெடித்து மரணமடைந்தார். இவருடைய மறைவினால் நாடெங்கும் மக்கள் துயரத்தில் ஆழ்ந்தனர். அவருடைய உடல் தைலமூட்டி மாஸ்கோவிலுள்ள செஞ்சதுக்கத்தில் ஒரு அழகான கல்லறையில் வைக்கப் பெற்றது. அந்த உடல் இன்றும் அழியாமல் உள்ளது. அதனை இன்றும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நாள்தோறும் பார்த்து மரியாதை செலுத்தி வருகிறார்கள்.

ஜோசப் ஸ்டாலின்

ஜோசப் ஸ்டாலின் என்று அனைவராலும் அறியப்படுகிற இவரின் ரஷ்ய மொழி உச்சரிப்பின் முழுப்பெயர் ஜோசிப் விசாரியோனவிச் ஸ்டாலின் 18 டிசம்பர், 1878 - மார்ச் 5, 1953 ஆம் ஆண்டு லெனின் மறைவுக்குப் பின் , சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மத்தியக்குழு பொதுச் செயலாளராக 1922 ஆண்டு முதல் அவர் மறைந்த 1953 ஆண்டு வரை, தலைவராக விளங்கினார். இவருடைய திட்டமிட்ட பொருளாதாரக் கொள்கை, புதிய பொருளாதார கொள்கையின் கூடிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால் ரஷ்யா மிகப்பெரிய தொழில்புரட்சியை கண்டது அதன் பொருளாதாரம் மேம்பட்டது. ஸ்டாலின் காலத்தில் செய்யப்பட்ட பொருளாதாரச் சீரமைப்புகள் குறுகிய கால நோக்கிலும் தொலை நோக்கிலும் பல உணவுப் பட்டினி போன்று பல பாதகமான விளைவுகளையும் தோற்றுவித்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவரது ஆட்சியில் சோவியத் ஒன்றியம் இரண்டாம் உலகப் போரில் வெற்றி பெற்று, வல்லரசு ஆனது. 1930 களில் இவர் ஏற்படுத்திய அரசியல் தூய்மைப்படுத்தல் கொள்கையை (Great Purge) பொதுவுடைமைக் கட்சியின் அறிக்கையாக, கொள்கையாகக் கடைப்பிடித்ததால், ஒழுக்கமின்மை, நம்பிக்கைத் துரோகம் , நயவஞ்சகம், ஊழல் என்று குற்றம்சாட்டி பல்லாயிரக் கணக்கானோரை படுகொலை செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் பயங்கரவாதி (Great Terror) என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

இளமைப்பருவம்

ஜோசப் ஸ்டாலின் சோவியத் ஒன்றியத்தின் அதிபராகப் பல்லாண்டுகள் ஆட்சி செய்தவர் ஆவார். **இயோசிப் விஸ்ஸாரி யோனோவின் டிலுகாஷ் விலி** என்பது இவருடைய இயற்பெயராகும். இவர் டிசம்பர் 6, 1878 இல் ஜார்ஜியாவில்கோரி என்னும் நகரில் கேகே மற்றும் பெசோ தம்பதியருக்கு மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்கு முன் பிறந்த இரண்டு குழந்தைகளும் இறந்துவிடவே , ஒற்றை மகனாக இவர் வளர்க்கப்பட்டு வந்தார். சிறுவயது முதலே இவரின் எதிர்காலம் குறித்து இவருடைய பெற்றோரிடம் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இவருடைய தாயார் கேகே இவரை நன்றாகப் படிக்க வைக்க விரும்பியிருக்கிறார். ஆனால், இவருடைய தந்தை பெசோ கொடிய வறுமை காரணமாக , இவரை சுயமாக உழைக்கச் செய்து குடும்பத்தை வாழவைக்கப் பணித்திருக்கிறார்.

ஜார்ஜியன் மொழி இவருடைய தாய்மொழியாகும். இது ரஷிய மொழியிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. எனினும் , ரஷிய மொழியை இவர் பின்நாட்களில் கற்றுக் கொண்ட போதிலும், அதனை இவர் ஜார்ஜிய மொழிச்சாயலுடனேயே எப்போதும் பேசி வந்தார். தாயின் அரவணைப்பில் கோரி நகரிலுள்ள ஒரு மடா லயப் பள்ளியில் பல்வேறு உதவித் தொகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு இவர் கல்வி பயின்றார். அங்குப் படிக்கும் காலத்திலேயே, தன்முனைப்பும், மிகுதியான துணிச்சலும் இருந்த காரணத்தினால் பல்வேறு சமூகக் குழுக்களின் தலைமைப் பண்பை ஏற்று வழிநடத்தி வந்திருக்கின்றார். இவரது தலைமையிலான குழு முதலிடத்தில் காணப்பட்டது

மாணவ பருவத்தில் டிரிப்ளிசில் ஓர் இறையியல் கல்விக் கூடத்தில் கல்விபயிலத் தொடங்கினார். அங்கு இவருக்கு , கார்ல் மார்க்ஸ்சின் சிந்தனைகளை கற்கும் சூழல்

அமைந்தது. மார்க்சியக் கொள்கைகள் மீது ஏற்பட்ட ஈர்ப்பின் காரணமாக , உடன் அங்கிருந்த உள்ளூர் பொதுவுடைமைக் கட்சி ஒன்றில் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட டிருக்கிறார். அக்கால கட்டத்தில் சோவியத் நாட்டை ஆட்சி புரிந்துவந்த சிஸர் நிக்கோலஸ்-II என்பவரின் ஆட்சிக்கு எதிராக , அப்போது ரஷ்யாவில் பல்வேறு குழுக்களின் மனநிலை நிலவியது. சிஸர் நிக்கோலஸ்- II வின் முதலாளித்துவம் , தனியார்மயம் மற்றும் முதல் உலகப்போரில் ரஷ்யாவை வலிந்து ஈடுபடுத்திய செயல் போன்றவை மக்களிடையே பரவலான எதிர்ப்பை உருவாக்கியிருந்திருக்கிறது. பட்டம் பெற சில மாதங்கள் இருந்த நிலையில் , 1899 இல், புரட்சிக் கருத்துகளைப் பரப்பரை செய்ததற்காக கல்விக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. கி.பி. 1900 இல் ஸ்டாலின் , ஒரு புரட்சியாளராக , இரண்டாம் நிக்கோலசுக்கு எதிராக தனது முதல் உரையை நிகழ்த்தினார்.

அதன்பின்னர், தலைமறைவு புரட்சிக்குழுவினருடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஸ்டாலின் முதன் முதலாகக் காவலர்களால் 1902 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டு , 1903 ஆம் ஆண்டு வரை சைபீரிய சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறையிலிருந்து விடுதலைப் பெற்றதும் சிஸர் நிக்கோலஸ்- II க்கு எதிராக நடந்த ரஷ்யப்புரட்சி(1905) யின்போது புரட்சியாளர்களை ஒருங்கிணைக்கும் போல்ஷ்விக்கின் (Bolsheviks) தலைமைப் பணியைச் செவ்வனே செய்தார் ஸ்டாலின். இதற்கிடையில் , 1902-1913 கால கட்டத்தில் ஸ்டாலின் பலமுறை சிறைக்குச் சென்றும், அச்சிறையிலிருந்து ஆறு தடவைத் தப்பிப் பிழைத்ததும் நடந்தேறி உள்ளன. இதனிடையில் , தன்னுடன் இறையியல் கல்விக் கூடத்தில் படித்த தனது நண்பன் ஒருவரின் சகோதரியான யெகேத்தரினா என்னும் பெண்ணைக் காதலித்து 1904 இல் திருமணம் புரிந்தார்.

கி.பி.1905 இல் லெனினை ஸ்டாலின் முதன் முதலில் சந்தித்தார். அப்போது ஸ்டாலினின் திறமைகல் பற்றி அறிந்துகொண்ட லெனின் அவரை மிகவும் ஊக்கப்படுத்தினார். அதற்குப்பின் பல சமயங்களில் ஸ்டாலின் நடத்தி முடித்த கொள்கைகள் மூலம் போல்ஷ்விக்கின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த உதவி உள்ளார். 1912 இல் லெனினின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இதழான ப்ரவ்டா (Pravda) வின் செய்தியாசிரியராக (Editor) நியமனம் செய்யப்பட்டார். அதன்பின் , அதே 1912 ஆம் ஆண்டில் போல்ஷ்விக்கின் மத்தியக் குழுவில் ஸ்டாலின் உறுப்பினராக்கப்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் முக்கிய நபராக உருவாக்கப்பட்டார். அவர் செய்தியாசிரியராக பணியாற்றியபோது தாம் எழுதிய முதல் புரட்சிக் கட்டுரையின் முடிவில் ஸ்டாலின் என்னும் புனைப் பெயரில் கையெழுத்திட்டதன் மூலமாக ஜோசப் ஸ்டாலின் எனும்பெயர் வரலாற்றில் நிலைத்துவிட்டது.

பதவியேற்றால்

கி.பி. 1924 ஆண்டு இலெனின் இறந்ததால் அந்த பதவிக்கான போட்டியில் ஸ்டாலினும் இடராட்சுகியும் இறங்கினர். ஸ்டாலினும் காமனேவும் சினோவ் யேவும் தொழிற்றுறை மேம்பாடடைய வேளாண்மையும் அதைச் சார்ந்த விவசாயிகள் மற்றும் இதர சமூகத்தினரின் வளர்ச்சியும் முக்கியம் எனக் கூறி வந்தனர். அதை

ஸ்டாலின் எதிர்த்ததுடன் *ஒரே நாட்டில் சமவுடைமை* என்னும் தத்துவத்தை முன் மொழிந்தார். ஆனால் அதை எதிர்த்த இடிராட்சுகி தொழிற்சாலை வளர்ச்சி முதன்மை பெற வேண்டும் என்றும் அதில் உலகப்புரட்சி தேவை எனவும் கூறினார். ஆனால் ஸ்டாலினின் அரசியல் வளர்ச்சியே சிறந்திருந்தது. இதனால் அவரின் சகாக்களான காமனேவும் சினோவ்யேவும் ஸ்டாலினுக்கு எதிராக செயல்பட்டனர். ஆனால் அனைத்தையும் தாண்டி ஸ்டாலினே ஆட்சியை பிடித்தார்.

மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் 1928 - 1942

1927 ஆண்டு நடைபெற்ற புரட்சியின் 10 ஆம் ஆண்டு நிறைவுக் கொண்டாட்டங்களின் பின்னர், இப்புரட்சியின் அதிகார பூர்வமான பெயராக மாபெரும் அக் டோபர் சமூகவுடைமைப் புரட்சி என்னும் பெயரே வழங்கி வருகின்றது. இந்த பத்தாண்டு கொண்டாட்டத்தில் இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களை ஜோசப் ஸ்டாலின் செயல்படுத்தினார். முதலாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 1928ஆம் ஆண்டு முதல் 1932ஆம் ஆண்டு வரை செயல்பட்டது. இதில் கூட்டுப்பண்ணை விவசாயம், தொழிற்சாலை வளர்ச்சி, தொடர்வண்டிகளின் முன்னேற்றம் போன்றவை முக்கியத்துவம் பெற்றன. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1933ஆம் ஆண்டு முதல் 1937ஆம் ஆண்டு வரை செயல்பட்டது. இதில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட தொழில் வளர்ச்சி இரண்டு மடங்கு அதிகப்படுத்த திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. அதனால் இரண்டரை மடங்கு மூலதனம் ஒதுக்கப்பட்டது.

இந்த இரண்டு திட்டங்களின் விளைவாகப் பொறியியல் துறையில் இயந்திரங்கள் 44 சதவீதமாக வளர்ந்தது. கலனினக்கன், இடிரான்சுகாகசசு பர்க்கானா ஆகிய இடங்களில் நெசவாலைகளும் செலியபிசுக், கிசல், ரோவ்கா போன்ற இடங்களில் போன்ற இடங்களில் அனல் மின் நிலையங்கள் கட்டப்பட்டன. தானியங்கள் ஏற்றுமதிக்காக துர்கிசுத்தான் சைபீரிய இருப்புப் பாதை 1500 கிமீ தூரம் போடப்பட்ட தால் ஏற்றுமதி அதிகமானது. குசனட்சுக்கு, மாக்னிதோ, கோர்சுக் ஆகிய இடங்களில் இரும்பு, எஃகு ஆலைகள் திடங்கப்பட்டதால் நாட்டின் இயந்திர இறக்குமதி சிறிது சிறிதாக குறைந்து பின்னர் நிறுத்தவும் பட்டது. 6000 தொழில் நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றன. 2.5 இலட்சம் கூட்டுப்பண்ணைகள் உருவாக்கப்பட்டது. 1913ல் இருந்ததை விட 5 மடங்கு நாட்டின் வருவாய் அதிகரித்து. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தால் இரசியா எண்ணெய் உற்பத்தியில் முதலாம் நாடாகவும், எஃகு உற்பத்தியில் மூன்றாம் நாடாகவும், நிலக்கரி உற்பத்தியில் நான்காம் நாடாகவும் வளர்ந்தது. தொழில் ஏடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதில் தொழிலாளிகளின் தினசரி அலுவல்களும் பணிகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

மறைவு

இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்து கொண்டிருந்த போதே ஸ்டாலினின் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டது. இவரின் அதிக புகைப்பிடிக்கும் பழக்கத்தால் தமனிக்கூழ்மைத்

தடிப்பு ஏற்பட்டது. மார்ச் 5, 1953 ஆம் ஆண்டு இவருக்கு இதயத்திசு இறப்பு ஏற்பட்டதால் இறந்தார்.

இரண்டாம் உலகப் போரில் ரஷியா

8. 9. இரண்டாம் உலகப் போரில் ரஷியா

இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியது. ஜெர்மனி பெரும் வெற்றி பெற்றது. வல்லரசுகளையும் தாக்க முயன்றது. 1940-ல் ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் பெர்ஸியில் கூடி சோவியத் யூனியனைத் தாக்கவும், பின்னர் அதனை மூவரும் பங்கு போடவும் முடிவு செய்தனர்.

1939-ல் ஆகஸ்டில் ரஷியாவும் ஜெர்மனியும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யா ஒப்பந்தத்தை பத்து ஆண்டுகளுக்குச் செய்துகொண்டன. ஆனால் அதனை மீறி 1941 ஜூன் 22-ல் சோவியத் யூனியனை ஜெர்மனி தாக்கியது. ஜெர்மனிக்கு ஆதரவாக இத்தாலி, செக்கோஸ்லோவேகியா, ருமேனியா ஆகிய நாடுகளும் அதே நாளில் ரஷியாவைத் தாக்கின. மூன்றுநாட்கள் கழித்து ஹங்கேரியும் ரஷியாவைத் தாக்கியது. இவ்வாறு ரஷியாவின் மேற்குப் பகுதியிலிருந்த நாடுகள் அனைத்தும் ரஷியாஸ்வத் தாக்கின.

மும்முனைத் தாக்குதல் : பிரான்சில் பெரும் வெற்றி கண்ட ரஷியப்படைத் தளபதி வானலீப் வடக்குப் போர்முனை வழியாக லெனின்கிராடு நோக்கியும், தளபதி போக் தலைமையில் மத்தியப் போர்முனை மாஸ்கோ, சுமோலன்ஸ்க், மின்ஸ்ப் நகரங்கள் நோக்கியும், தளபதி ரன்டஸ்டட் தலைமையில் தெற்குப் படையணி கீவ் நகர் நோக்கியும் போரைத் தொடங்கின.

ரஷியாவில் திறமையற்ற தளபதிகள் போதிய பயிற்சியின்றி இருந்தனர். போர் ஆரம்பித்த சிறிது நேரத்திலேயே சுமார் 1300 விமானங்கள் நாசப்படுத்தப்பட்டன. 66 ரஷிய விமானத் தளங்கள் அழிவிற்குள்ளாயின. மேற்குப் போர் முனையிலிருந்த ரஷியப் படையின் 3000 டாங்குகளும், 2000 தூப்பாக்கிகளும் ஜெர்மானியர் வசமாயின. பால்டிக் நாடுகளிலிருந்த ரஷிய செஞ்சேனைப் படையினரும் நாஜிப் படையால் தாக்கப்பட்டனர். பால்டிக் குடியரசுகளையும் ஜெர்மனி கைப்பற்றியது.

மையப் போர் பகுதியை நோக்கிவந்த ஜெர்மனிப் படையினர் தளபதி பால்லோவ் தலைமையிலிருந்த இரு படை

களையும் வென்று மூன்றாவதையும் தாக்கி விரட்டியது. இதன் மூலம் விட்டப்ஸ்க், ஆர்சா, மோகில்யோவ் ஆகிய பகுதிகள் ஜெர்மானியர் வசமாயின. பின்னர் தெற்குப் பகுதிகளையும் ஜெர்மனி தாக்கியது. 1921-வரை நடைபெற்ற போர்களில் வித்துவானியா, லாத்வியா, மேற்கு பைலோ, உக்ரெயின் ஆகியவை ஜெர்மானியர் வசமாயின.

ரஷியாவின் படைப்பலப் பெருக்கம்

ரஷியா மிகவும் மோசமான நிலையில் தன்னைப் பாதுகாக்க முயன்றது. பெரும் தொழிற்சாலைகள் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு மாற்றப்பட்டன. நாட்டின் உற்பத்திக்கு உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் ஆயுதங்களைச் செய்து குவித்தன. ஏராளமான இளைஞர்கள் பாதுகாப்புப் படையில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றனர். அதே சமயம் 1941-ல் ஜூன் 22-ல் சோவியத் நாட்டிற்கு உதவ விரும்புவதாக சர்ச்சிலும், 24-ம் தேதி அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட்டும் உறுதியளித்தனர். மூன்று நாடுகளும் மாஸ்கோவில் கூடி செப்டம்பர் இறுதியில் கலந்து பேசினர்.

நாஜிப் படையினர் லெனின் கிரேடு முற்றுகையைத் தீவிரமாகி ரஷ்ய மக்களைப் பெறும் துன்பத்திற்குள்ளாக்கினர். நாஜிப்படை மாஸ்கோ நோக்கிச் செல்லும்போது சுமோன்ஸ்க் நகரைக் கைப்பற்றி கீவ் நகரை 84 நாட்களிலும், ஓடிசா நகரை 59 நாட்களிலும் தாக்கி வெற்றி கண்டது.

மாஸ்கோ நகரைக் காப்பாற்ற தன்னுடைய படைப்பிரிவை எண்பது பிரிவுகளாக்கியது. மாஸ்கோவை இடப்புறமும், வலப்புறமும் தாக்கித் துண்டித்து மத்தியப் படையினர் மாஸ்கோவை செப்டம்பர் 30-ல் தாக்கினர். காலினின், பிரியன்ஸ்க், ஓரல், வியாஸ்மா ஆகியவை நாஜி வசமாயின; மக்கள் தெருப்போருக்கும் தயாராயினர்.

மாஸ்கோ நகருக்கு நாற்பது கி. மீ. தூரத்தில் நாஜிப்படையினர் முகாமிட்டு இருந்தனர். செஞ்சேனையினரின் தாக்குதலில் ராஸ்டோவ் திரும்பக் கைப்பற்றப்பட்டது. டிசம்பர் 5-ல் மேற்கு, தென்மேற்கு போர்முனைத் தளபதியான சூகோவ் தியசெங்கோ ஆகியோரின் திட்டமிட்ட தாக்குதல் நாஜிப் படையினரை அச்சுறுத்திப் பின்வாங்கச் செய்தது. அத்துடன் குளிர்காலம் தொடங்கவே, செஞ்சேனைப்படை நாஜிப்படைகளைக் கடுமையாக விரட்டி, காலினின், கலுகா போன்ற நகரங்களையும் கிராமங்களையும் மீட்டு அமோக வெற்றி கொண்டது.

ஆனால் நாஜிப் படையினரின் லெனின்கிரேடு முற்றுகை தொடர்ந்து இருந்தது; செவஸ்டபோல் துறைமுகத்தை ரஷியா இழந்தது. காசுஸ் எண்ணெய்க் கிணறுப் பகுதிகளில் ஜெர்மனி டிட்டமிட்டபடிப் போர் தொடுத்தது.

வால்கா பகுதியில் போர் : நாஜிப்படையினர் லெனின் கிரேடை முற்றுகையிட்டனர். பல்லாயிரக்கணக்கான ரஷ்யர் அந்நகரைப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் குருச்சேவும் ஒருவர். ஆகஸ்ட் 25-ல் முற்றுகை தொடங்கியது. நவம்பர் இறுதியில் நாஜிப் படையினர் வன்மையாகத் தாக்கப் பட்டனர். வால்காவை காப்பாற்றுவதில் ரஷியா வெற்றி கண்டது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து உதவி கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து நாஜிப் படையினரைச் செஞ்சேனைப்படை ஸ்டாலின் கிரேடில் சுற்றி வளைத்தது; இருப்பினும் நாஜிப் படையின் தளபதி பாலஸ் சரணடைய மறுத்து எதிர்த்துப் போரிட்டார். போரில் 1,47,000 போர் வீரர்கள் மாண்டனர்; 91,000 வீரர்கள் கைதிகளாயினர். செஞ்சேனை பெற்ற வெற்றி இரண்டாம் உலகப் போரில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

ரஷியா தொடர்ந்து மெட்ரஸ்கோ மற்றும் கோவரோ தளபதிகளின் தலைமையில் லடோகா ஏரிக்குத் தெற்கே தாக்கு தலைத் தொடர்ந்து, நாஜிப் படையினரை காக்கசுஸ் பகுதியிலிருந்து சுமார் எழுநூறு கிலோ மீட்டர் விரட்டினார். மீண்டும் நாஜிப்படை டைகர், பாந்தர் போன்ற புதிய டாங்குகளைக் கொண்டு ரஷியாவைத் தாக்கி ஓரல், குர்ஸ்க், பெல்கோரோடு நகர்களைக் கைப்பற்றியது. ஜூலை 12-ல் மீண்டும் எதிர் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து நடத்தி ஓரல், பெல்கோரோடு மற்றும் சுமோலன்ஸ்க், பிரியன்ஸ்க், கோமல், கார்கோவ், பேரல்தாவா, கீவ் ஆகிய நகரங்களை ரஷ்யா மீட்டது. மேலும் ரஷியப் படைகள் நாஜிப்படைகளுக்கு ஓய்வு கொடுக்காது நீப்பர் நதியைக் கடந்து தொடர்ந்து தாக்கியது.

டெஹ்ரான் மாநாடு

ஐரோப்பியப் போரில் இத்தாலியப் படைகள் முழுவதும் தோற்கடிக்கப்பட்டு முசோலினி பதவியிலிருந்து விலக்கப் பட்டார். ஜெர்மனியில் ஹிட்லருக்கும் பலத்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இச் சமயத்தில் நவம்பர் 28 முதல் டிசம்பர் முதல் நாள் வரை ரஷியா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய நட்பு நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து டெஹ்ரானில் மாநாடு நடத்தின. சர்ச்சில், ஸ்டாலின், ரூஸ்வெல்ட் ஆகியோர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

ரஷ்யாவிற்கும் ஜெர்மனிக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போரைத் தொடர்ந்து டெஹ்ரான் மாநாட்டின் முடிவுப்படி இரண்டாவது போர்முனை ஐரோப்பாவில் உருவானது.

லெனின் கிரேடு முற்றுகை விடப்பட்டது: ஜனவரி 20-ல் நாஜிப்படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு நொவோ கிரேடை ரஷ்யா கைப்பற்றியது சமார் இரண்டு வருடம் நான்கு மாதங்கள் வரை நீடித்த லெனின் கிரேடு முற்றுகை, ஜனவரி 27-ல் கைவிடப்பட்டது. மற்றும் உக்ரேயின் செவஸ்டபோல், கிரீமியா தீபகற்பம் ஆகியவற்றை ரஷ்யா நாஜிப்படையினரிடமிருந்து விடுவித்தது.

பின்லாந்தில் மாற்றம்: இங்கிலாந்து-ரஷியப் படைகள் ஜூன் 10-ல் ஜெர்மனி-பின்லாந்து படையினரைத் தாக்கின. ஜூன் 20-ல் வைபார்க் கைப்பற்றப்பட்டு, கரேலியா பகுதியில் பின்லாந்து தோற்கடிக்கப்பட்டது. பின்லாந்து ரஷ்யாவுடன் செப்டம்பரில் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதோடு ஜெர்மனிமீது போர் தொடுத்தது.

ருமேனியா போர்: கிசினேவ் பகுதியில் நாஜிப் படையினரைத் தோற்கடித்த ரஷ்யப்படை, ருமேனியாவின் தலைநகரான புதாபெஸ்டையும் தாக்கி மீட்டது. மேலும் செக்கோஸ்லோவேகியா, ஹங்கேரி, யுகோஸ்லோவேகியா ஆகியவற்றிருந்த நாஜி படையினர் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். அந்நாடுகளும் ஜெர்மனியின்மீது போர் தொடுத்தன.

வடபகுதியில் போர்: ரஷியப்படை கிழக்குப் பிரஷியாவை அணுகி ரீகா நோக்கிச் சென்றது. பால்டிக் பகுதியிலிருந்த நாஜிப் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு, ஈஸ்தோனியா, நார்வே ஆகியவை ரஷியப்படைகளால் விடுவிக்கப்பட்டன. 1944 டிசம்பர் 16-ல் அமெரிக்க ஆங்கிலப் படைகளை ஹிட்லர் தாக்கினார். அதனால் ஜனவரி 12-ல் பைலோ ரஷியாவிலிருந்த நாஜிப் படைகளைத் தோற்கடித்து ரஷியப்படைகள் போலந்திற்குள் நுழைந்தன.

யால்டா மாநாடு: நாஜிப்படையினரை தோற்கடித்துப் பின்னர் எழும் பிரச்சினைகளை சமாளிக்க மூன்று வல்லரசுகளும், கிரிமியாவிலிருந்த யால்டா என்ற இடத்தில் (சர்ச்சில், ஸ்டாலின், ரூஸ்வெல்ட் ஆகியோர்) பேசினர். போர் இழப்பீடுகள், சோவியத் எல்லைப் பிரச்சினை, உலக அமைதிக்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஏற்படுத்துதல் ஆகியவை பற்றிப் பேசப்பட்டன. அத்

துடன் ஐப்பாணைத் தோற்கடித்தபின் சகாலின், குரில் தீவுகளை ரஷியாவிற்கு அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஜெர்மனியின் வீழ்ச்சி

பெர்லின் நகரைக் காக்க நாஜிப்படையினர் பெரும் பாதுகாப்பை மேற்கொண்டனர். சுமார் பத்து லட்சம் பேர்கள் புதிய கருவிகளுடன் காத்தனர். அதுபோல ரஷியாவிலிருந்து 7300 விமானங்களும், 6300 டாங்குகளும் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. ஏப்ரல் 16-ல் தொடங்கிய போர் மே 2 வரை நடைபெற்றது. பெர்லின் நாடாளுமன்றத்தில் சோவியத் படையினர் வெற்றிக் கொடியை நாட்டினர். ஹிட்லர் தற்கொலை செய்துகொண்டார். மே 8-ம் நாள் கார்ல்சார்ஸ்ட் என்னுமிடத்தில் ஜெர்மானிய உயர் அதிகாரிகள் சரணடைந்தனர். சர்ச்சில், ஸ்டாலின், ட்ரூமன், அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் ஆகியோரைக் கொண்ட உச்சி மாநாடு போட்ஸ்டம் நகரில் 1945 ஜூலை 17 முதல் ஆகஸ்ட் 7 வரை நடைபெற்றது. அதில் நாஜிக் குற்றவாளிகளை உலக நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஐப்பானுடன் போர்

ஜெர்மனியின் வீழ்ச்சி ஐரோப்பாவில் அமைதியை ஏற்படுத்தியது என்றாலும், ஐப்பானின் அச்சுறுத்தல் அதிகமாக இருந்ததும், 1945 ஆகஸ்ட் 8-ல் ஐப்பான் மீது ரஷ்யா போர் பிரகடனம் செய்தது. சீனாவிற்கும் உதவி செய்து ரஷ்யப் படைகள் மஞ்சூரியா, போர்ட் ஆர்தர், வடகொரியா, தென்சாகலின், குரில் தீவுகள் ஆகியவற்றை விடுவித்தது. அதே சமயம் ஆகஸ்ட் 6-ல் ஹிரோசிமாமீதும் ஆகஸ்ட் 9-ல் நாகாசாகி மீதும் அமெரிக்கா அணுகுண்டுகளை வீசியது; ஐப்பானும் சரணடைந்தது.

இரண்டாம் உலகப் போரில் நாஜிகளின் தீவிர ஆக்கிரமிப்பு ஐரோப்பாவில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியது. இருப்பினும் நாசக்காரர்களின் கோட்டையாக ஐரோப்பா மாறாமல் இருக்க பெரும் முயற்சி எடுத்தது, ரஷ்யா இதில் தானும் தன்னைக் காத்துக்கொண்டு, தன்னைச் சார்ந்தோரையும் தன் நிலை மீட்க உதவி, தரணியையும் காத்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

வினா